

1761 ^{13/1} 27: I. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. 1762

ster har villet lette Kvægavlsarbejdet ved at slette disse Bestemmelser, saaledes at det overlades til Landboforeningerne at bestemme i deres Dyrskueregler, hvordan de vil tage imod Dyr fra smittede Besætninger, og overlades til Kvægavlsforeningerne selv at bestemme, hvordan de vil forholde sig med de Medlemmer, der har smitsom Kastning i deres Besætninger. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg tror ikke, der er stor Fare ved, at der føres Dyr fra en Besætning, hvori der er optraadt smitsom Kastning, til Dyrskue, thi vi maa huske paa, at der kommer ikke Dyr til Dyrskue, der lider af Børflod eller den Slags, og fordi der har været et Kastningstilfælde tre Fjerdingaar i Forvejen, kan jeg ikke se, at der er stor Fare for at smitte andre Besætninger. Hvis man var saa bange for Smitte, skulde man i Virkeligheden ogsaa forlange, at de Dyr, der førtes til Dyrskue, havde Attest for, at de ikke havde Tuberkulose, thi efter min Mening kan der være lige saa stor Fare for at faa den Smitte udbredt paa Dyrskue, hvor Dyrene drikker af samme Vandkar, som for at udbrede den smitsomme Kastning. Derfor hilser jeg dette Forslag med Glæde. Jeg mener, at der er stor Forskel paa at overlade til Landboforeningerne selv Ansvaret for at udstille Dyr fra smittede Besætninger paa et Dyrskue og saa at give Tilladelse til at sælge disse Dyr ved Auktion over sammenbragte Dyr, thi det er de ringeste Dyr, der kommer til Stede der, og der er der derfor meget større Fare for, at man spreder Smitten videre. Derfor kan jeg godt forstå — og det er der sund Sans i —, at man ikke har villet give fri paa dette Punkt, medens man har givet fri for Dyrskuernes Vedkommende.

Til Slut vil jeg gerne sige, at der indenfor Opdrætterne er ret stor Mistillid til de Afgørelser, der træffes af Forsøgs-laboratoriet med Hensyn til, om der findes smitsomme Kastningsbaciller. Jeg har f. Eks. set, at min Nabo, da han indsendte Prøverne for de første 11 Dyr, der kastede, stadig fik Meddelelse tilbage om, at det ikke var smitsom Kastning; først ved den 12te Prøve blev Sygdommen erklæret for smitsom Kastning. Det er dog noget, vi Landmænd er klare over, at naar det ene

Dyr efter det andet smider Kalven, er det smitsom Kastning. I andre Tilfælde har man den første Gang, der kom en Prøve, erklæret, at det var smitsom Kastning, men der er dog ikke mere optraadt Kastning i Besætningen. Rent videnskabeligt er der vist megen Kritik overfor disse Forsøg, og man tør i Virkeligheden ikke i en Retssag lægge Vægt paa de Afgørelser, der er truffet der; de kan i nogen Grad have Tilfældighedens Præg, og saadanne Tilfældigheder bør ikke lægge Hindringer i Vejen for Kvægavlsarbejdet.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget paa det bedste.

J. P. Jensen: Paa mit Partis Vegne skal jeg herved anbefale de Sparebestræbelser, der tilsigtes i Lovforslaget. Den afgaaede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Bording, havde allerede taget op til Undersøgelse, om der ikke kunde spares paa dette Omraade, men Forslag derom var ikke udarbejdet; da der saaledes var paatænkt Beparelser her, har vi saa meget lettere ved og Grund til at støtte Bestræbelserne. Den højtærede Landbrugsminister har vist megen Ret i, hvad han udtalte under sin Forelæggelsestale, at de Foranstaltninger, som foreskrives i § 12 i Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, er daarligt videnskabeligt underbygget, og jeg tror, at den Linie, man følger med Hensyn til Mund- og Klovesygen i Øjeblikket, er forfejlet, og at de Penge, som det offentlige udbetaler dertil, vist ogsaa er daarligt anvendt, idet alt dette ikke paa nogen Maade bidrager til at begrænse Sygdommen. For saa vidt er dette Forslag udmærket, idet det er rigtigt, at naar man endelig skal spare, saa skal man spare paa et Omraade, hvor det er indlysende for alle, at der ingen Grund er til at opretholde den vedkommende Udgift.

For saa vidt er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister og den ærede Ordfører for Venstre (Jensen [Broby]), men paa dette Punkt slutter vor Enighed. Jeg har ikke den Opfattelse, at man kan lovgive paa dette Omraade paa den Maade, at man tillader, at smitsomme Dyr føres til Dyrskue, medens man samtidig bestemmer, at de ikke maa føres til Auktion. De kan ogsaa føres